

ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

*Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
Άρθρο 16, Δικαίωμα στην οικογένεια*

Αφιερωμένο στον παππού μου

Έχε υπομονή

Αν μια μέρα με δεις γέρο
χωρίς δύναμη καμιά
μόνος μου να μουρμουρίζω
με κατάλευκα μαλλιά,
αν καλά καλά δε βλέπω
και ζητώ να μου εξηγείς,
αν τα δόντια μου δεν έχω
και γκρινιάζω σαν αργείς,
άμα χάνω τα γυαλιά μου
και σε βάζω να τα βρεις,
αν σου λέω συχνά τα ίδια
και βαριέσαι να τ' ακούς,
αν σου μοιάζω να' μαι βάρος
και λες «Ωχ ! Ήρθε ο παππούς!»
Να θυμάσαι εγγονή μου,
πως φοβάμαι πια πολύ
να κοιτάζω τα αστέρια
και την πρωϊνή βροχή.
Έχε υπομονή μικρή μου,
κι άσε με να σε κοιτώ
για να κλέβω λίγη νιότη
απ' το βλέμμα σου το αγνό.

N. B.

Πόντιος είμαι!

Απ' την Σαμψούντα είμαι εγώ,
του Πόντου παλικάρι,
δεν έμαθα να προσκυνώ
μα έχω το βλέμμα σταθερό
σαν άγριο λιοντάρι.

Έχω προγόνους άξιους
με όνομα μεγάλο
απ' το κορμί και την καρδιά
το αίμα τους και την ορμή
δεν πρόκειται να βγάλω.

Όταν ακούω κεμετζέ
πετάω στον αέρα,
ανάβει η φλόγα στην καρδιά
για να χορέψω Σέρρα.

Εγώ ποτέ δεν τα ξεχνώ,
τις ρίζες μου δε χάνω,
πάντα θα τις ανιστορώ
όσο στη γη είμαι πάνω...

Δ. Κ.

*Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
Άρθρο 28, Δικαίωμα σε έναν δίκαιο και ελεύθερο κόσμο*

Φοβού τον πόλεμο

Κάνουν πολέμους
όσοι μιλούν για ειρήνη.
Χιλιάδες άνθρωποι πονούν.
Άλλοι από σφαίρες ρημαγμένοι,
άλλοι σε θάλασσες πνιγμένοι
κι άλλοι ξεριζωμένοι
σε ξένα χώματα πατούν.
Παλεύουν με τον ίσκιο τους
ψάχνουν για λίγο φως
κι αν τους ρωτήσεις τι ζητούν
«Να πάμε σπίτι» απαντούν.

Θ. Α.